

حکم جهان مطاع شد آنکه چون شرافت و وزارت و رفعت و معالی
پناه نجابت و عزت و عوالی دستگاه شمساً للنجابة والوزارة والرفعة والعز
والمعالي میرزا محمد حسن وزیر دارالعبادۃ یزد بعرض رسانید که سکنه
دارالعبادۃ مذکور اکثر شعرباف و در کمال بیچارگی و پریشانی و پیوسته
بخدمات فرمایشی سرکار خاصه شریفه اشتغال می نمایند و حکم یکی از
بیوتات سرکار خاصه شریفه دارد و مین باشی که مقرر می گردد که کسر بلوک
خود را تفنگچی از مردم دارالعبادۃ مزبوره ملازم نمایند با آنجا آمده او باش
و اجامه آنجا که اراده تعدی و زیادی بر عجزه و مساکین دارند به
مین باشیان مزبوره متوسل شده خود را در سلك تفنگچیان مندرج و باین
تقریب هر روزه دست انداز و تحمیل زیادی بر شعربافان آنجا می نمایند و

بدان سبب اکثر اوقات شعر بافان و عجزه و مساکین در تعب و آزارند
و پیوسته از بدو جلوس میمنت مأنوس نواب کامیاب همیون ما رفاه حال و
فراغ بال رعایا و برابری و اشتغال آن قوم عابدی دوام دولت ابدی انما
پیشنهاد خاطر خطیر والاست، بنابراین مقرر فرمودیم که احدی از مین باشیان
و یوزباشیان تفنگچی و توپچی و غیر هم من بعد تکلیف ملازمت باحدی
از سکنه و متوطنین دارالعباده مزبوره و توابع و لواحق آن ننمایند و
بهیچ وجه من الوجوه بدان علت متعرض احوال قاطبه مردم آنجا نشده
گذارند که متوطنین الکای مزبور مرفه الحال بدعای دوام دولت بی زوال
اشتغال نمایند تا ثواب آن بروزگار نواب کامیاب کامکار عاید گردد و
تغییر دهنده را مستحق لعن ابدی دانند و درین باب با اتمام تمام لازم
دانسته از فرموده تخلف نورزند که اگر بعرض اقدس رسد که درین باب
مسامحه ورزیده بموجب فرموده عمل ننموده اند موجب بازخواست عظیم
و تنبیه خواهد شد. و زرای دارالعباده مذکور حسب المسطور مقرر دانسته
نگذارند که مین باشیان و یوزباشیان و غیر هم دست انداز و تعدی بر رعایا
و بر ایای آنجا نمایند و در کوتاهی دست ایشان از سر رعایا بذل بتقدیم رسانند.
مستوفیان عظام بنهج مقرر در دفاتر خلود عمل نمایند و در عهده
شناسند. تحریراً فی شهر ربیع الثانی ۱۱۱۵ - کاتبه ذبیحی - عمل